

محمد رضا حکیمی

ازمشهد

کتابشناس کبیر

آنچا که افق نیلگون، چهره‌ی افتخارات و عظامهای اجتماعات را، همراه فروغ ستارگان میگیرد، و در اوراق جاوید تاریخ ملتهام‌نگران میسازد،

آنچا که کوششها و تلاش‌های افراد جامعه‌ها - دهقانان که با خاک آفتابهای رنجزا، گردبادهای وحشی و تندرهای خشن دست بکری‌پاند، آکار گران شهرها و پیشه‌وران و صنعتگران و دانش‌آموزان و داشجویان و هنرمندان و نویسندهای گان و... بمنظظر جاودانگی ارزیابی میگردد،

آنچا که انسانهای پر جلال، مانند مشعلهای فروزان، در زوایای اجتماعات درهم فرد غلنيده‌ی بشری نور مهیا شند، آنچا که تاریخ نویسان میخواهند مفاخر اقوام خود را یادداشت کنند، آنچا که اجتماعی میخواهد بخود پیدا، و نوامیس روحی و هستی معنوی خویش را در پیشیدید امیدوار کنند؛ بی قرار دهد،

آنچه اعاهمه، حایی است که داشمندان بزرگ، وزنهای معنویت جاویدان قرار گرفته‌اند.

تاریخ علم، از پژوهشگران و محققانی که گردآورنده‌ی آثار علمی و بهم آمیز ندهی نتایج پر ارج افکار می‌باشند، بسی بر خوردار است، ولیکن در آن میان، گروهی در اثر قوان خستگی ناپذیر، پیشکار دامنه‌دار، وايمانی که بکار خود دارند، با فتحار و امتیاز عظیمتری دست یاریده‌اند.

اعصار و قرون پر انقلاب و حادثه خیزی که بر شیعه گذشت، بارها کتابخانه‌های آمان را در کام شعله‌های آتش ریخت و تأثیفها و تصنیفهایشان را بدست فیستی سپرد.

این اقلیت مبارز، چون راجع به مسائل حکومت، اعنة‌دادی و پژوه داشتند، و روی اصل انساندوستی وسیعی که مکتب شیعه بر آن بنیادشده بود، پیشر و بزرگ آنان امام علی بن ایطالب گفته بود: « بخدا این پاره کفشه در نظرم از امارت و حکومت بر شما محبوب‌تر است، مگر اینکه بتوانم حقی را بپای کنم، یا بالملی را ازین برم » (۱)

روی این اصل، همواره سخنگوییهای بزرگان مکتب نیز برای دماییدن این فروع بودتا دورترین نقاط سکونت انسانها، و بوجود آوردن رژیمی انسانی و عادل.

(۱) قال عبد الله بن مباس : دخلت على أمير المؤمنين بذى قار، وهو يخصف نعلهـ فقال لى : « ما قيمة هذا النعل ؟ فقلت : لا قيمة لهاـ ، فقال : « والله لى احـ الى من امر تكمـ الا ان اقيم حقـا او ادفع باطلـ »ـ نهج البلاغـ خطبه ۳۳ .

این عقیده‌ی جاندار، ذورمندان عصرها را وامیداشت که این تز عالی را بکوبند، و شعاع شخصیت، و دایره‌ی نفوذ دانشمندانش را محدود کنند، ولیکن: «الحق یعلو ولا یعلی علیه».

در عین این گیر و دارهای هیجانبار، و تهاجمهای هستی‌سوژ، شیعه توanst فرهنگی پهناور و غنی بوجود آورد، و فلاسفه، عقیده‌شناسان؛ حقوق‌دانان؛ محدثان، مفسران، ادیان، پژوهشکاران، ریاضیدانان، هنرمندان، شاعران، نویسنده‌گان، فلک‌شناسان، معلمان بزرگ، اخلاقیدان علمای علوم انسانی و اجتماعی، و محققان مشهوری پرورش دهد و افق تصنیف و تأثیل را توسعه‌یی شگرف پیشید، اینهمه کوشش‌ها و فعالیتهای بیدریغ آیا تو ماری نمی‌خواست؟

اینهمه تالیفهای ارزنده که در تنگی‌ای اختناق‌ها بوجود آمدند، آیا بهترست دقیق و جامعی نیاز نداشتند؟ اینهمه آثار معنویت که بدست گان تاریخ تمدن اسلامی پا به صهی ظهر نهاده بودند، آیا به شناسان نمده‌یی صلاحیت‌دار احتیاج نداشت؟

آیا شایسته بود که در اثر معرفی نشدن این آثار - مثل جرجی زیدان، هنگام ذکر، مؤلفان و مؤلفات شیعه، قلم خود را خاموش بگذارد بلکه غرض براندوم مصلح بزرگی مثل کاشف الغطاء بخشم و نفرت و ادارد و آیا کتابخانه‌های جهان، از حوزه‌های تشیع، متوجه نبودند که این اتفاق درباره آثار و ذخایر و کتب عالمان شیعه، فراهم آورده و بدست اهنه‌ای سپارند؟ آری اینها بود، اینها بود و ایمانی عمیق، اینها بود و عشقی آرام - افروز به مقام والای امیر المؤمنین، اینها بود و احترامی بزرگ نسبت به

خدمات علمای قرون واعصار، اینها بود و پشتکاری بیکران و تقواهی توفیقزا و معنویتی فروزان که عالمی کوشنده رادر میان گرفت، و بیش از ۰۵ سال عمر اورا در زوایای کتابخانه‌ها با اطلاع و غروب خورشیدسپری کرد - و اورا به نوشن کتاب «الذریعة الی تصانیف الشیعه» و اداشت.

خلاصه‌ی ارزندگانیش:

علامه محمدحسن معروف به شیخ آقابزرگ تهرانی که هم اکنون ۹۲ سال از عمر پر حاصلش میگذرد؛ بسال ۱۲۹۳ هـ در تهران از مادر بزاد، و پس از تحصیلات مقدماتی، بسال ۱۳۱۳ به نجف سفر کرد و تا سال ۱۳۲۹ در همانجا بود، و از آن پس به کاظمین رفت، و به حوزه‌ی ساهرانیز اتصال یافت، و در سراسر این دوران از محضر استادان بزرگ علوم اسلامی را فرا گرفت، و به مرحله‌ی کمال علمی رسید، و در تهذیب اخلاق و تکمیل نفس گامها پیش هشت، بدانگونه که روحانیان نصف هم‌اکنون از کوچک و بزرگ در نماز جماعت بهوی اقتدار میکنند و برای کسب معنویت بحضورش میشتابند.

وی پس از وصول با جهاد و تهذیب نفس با آداب شرعی، به کار تحقیق و تنبیع و تأثیف پرداخت، ده‌ها کتابخانه را بدقت دید و فهرستها خواند، و سفرها کرد، و هیچ‌دم آسوده ننشست (۱) تا تالیفهای ارزشداری بوجود

(۱) داستان پشتکاری و آرام نگرفتن از پژوهش و تحقیق، سخنی است مسلم همگان، یاد باد آن روز! در ۱۷ سال پیش که بزیارت مشهد مشرف بود، و عصری بکتابخانه مدرسه نواب آمد (در آن روز گار کتابخانه در ضلع جنوبی مدرسه بود و رونقی داشت، زیرا مردمی کامل و انسان بزرگ و عالم پر هیز کاری چون مرحوم حاج شیخ علی اکبر نوقانی - م. ۱۳۷۰ - در رأس مدرسه قرار داشت)

آورد واژه‌مان روزگار (سال ۱۳۲۹ هـ) بخواست افضل آن دوران، و تر غیب و تحریض علامه سید حسن صدر مؤلف «تأسیس الشیعه» و علامه میرزا محمد تهرانی مؤلف «مستدرک البخاری» به تالیف «الذریعه» دست‌زد. و همان وقت برای آنکه خاطری آسوده و فراغی بیشتر داشته باشد شهر سامر (کنار دجله در شمال بغداد) را برای سکونت انتخاب کرد، بعد‌ها باز بنجف بازگشت، تا

→ او بفضل و نعمیات، بینهاد وارد شد کتاب و کتابخانه را میدانست (و پیش از آنکه به آتش‌رفات پیر ازندوبراش میز مخصوص بگذارند، بی‌دیبا بر کتف کتابخانه نشست و در میان کتاب‌ها بگردش واستنساخ غرق شد که خورشید هم خسته گشت و سر بدامن، غرب و ادراور از هم کذاشت با همان کتابها، باز هادر دوران تھصیل، هنگام خستگی زیاد در محله‌ای مطالعه‌ی خود دید همین خاطر، رانشاط بخش خوش قرارداده‌ام. چند سال پیش از (۱۳۸۰) که بازویی پیشه‌ده آمد، بود و هنوز روزهای اول بود، و همکان مطلع نشده بودند، در محضر سخن از مدرس بزرگ مرحوم حاج شیخ هاشم قزوینی (م ربیع الاول ۱۳۸۰) رحمة الله عليه که در آنوقت در حال حیات بود، بیان آمد. او با همان خستگی پیری و فنور سال‌خوردگی بسرعت پیا خاست و با آنکه بی‌هنگام بود خواست بمنزل وی رودتا شناها از شرح حالش مطلع شود و در پادشاهی ضبط کند.

و باز روز دیگر که سخن از آموزگار بزرگ معارف حضرت شیخ مجتبی قزوینی -دام ظله - و عالم عدل ذکری مرحوم شیخ علی اکبر الهیان طالقانی (م ربیع ۱۳۸۰) رحمة الله عليه که در آن هنگام در قید حیات و در مشهد در حال کمال بود رفت‌همانگونه بشور پیگیری خویش افتاد. و بیاد داشت که شرح حال پدران این دو عالم را در «هدایة الراذی» در شمار اصحاب حوزه سامر انوشتند است

اینکه بسال ۱۳۵۵ نخستین جلد الذریعه را از آنجا منتشر کرد.

استادانش

رسیدن به استادان فیاض، و مر بیان لایق، از توافقهای خاصی است که گاه نصیب کسان میگردد، واز جمله علامه شیخ آقا بزرگ را این نصیب بوده است. وی در آغاز تشرف به نجف، به مر حوم حاج میرزا حسین نوری (۱) متصل میشود، و از چنان مرد پخته و منحصر کم نظری استفاده میبرد، و ازوی باخذ اجازه حدیث نایل میآید و اکنون تنها یادگار او: و تنها کسی که بیواسطه از اواجازه روایتی

(۱) علامه شیخ آقا بزرگ؛ در اجازه میگوید برای نویسنده این سطور در نیمة رجب ۱۳۸۳ - نوشته است میگوید: «و نذکر الان اعلی اسانیدی واوثق طرقی و هو ما راویه عن اول مشایخی : الذى الحتنى بالشيخوانى دیمان الشیاب وهو العلامة الاجل خاتمة المحدثین المجتهدین ولانا الحاج المیرزا حسین النوری النجفی المتوفی بهافی سنه ۱۳۲۰ ». »

و اینجاد استانی امت و آن اینکه تقریباً در چهار سال پیش که ایشان بمشهد مشرف شده بودند، در حرم امام ابوالحسن الرضا علیہ السلام، پس از مدنتی که صبر کردم تا ازحال خاص و توجه خویش درآید، از او اجازه نقل حدیث خواستم آن بزرگ که مرد بشدت گریست و ناله کردو گفت درینکجا که هم اکنون تنها یک کس دیدم که به کراجزه روایت است و احتیاط کن در نقل حدیث، کجاشد آزروز- گاران که با تصال استاد توجه داشتند و چه شد آن اهتمام‌های سلف، در این مقوله میگفت و میگریست و بر ضیاع مرzbانی احادیث تأسف میخورد و میگفت استاد من نوری نیز بشدت متأثر بود از سنت شدن اهتمام کسان در نقل مجاز حدیث. خاطره‌یی بود عجیب.

دارد شیخ آقا بزرگ است .

در حوزه‌ی سامرانیز به محضر فقیه مجاهد و آزادیخواه معروف مر حوم میرزا محمد تقی شیرازی (م ۱۳۳۸ هـ) می‌شتابد واذتر بیت او بهره می‌گیرد. و رویهم مجموع استادان وی نزدیک به سی نفر ند که نوع آنان بزرگان علم و اخلاق و فضیلت در روزگار خویش بوده‌اند، مانند:

سید ابو محمد حسن صدر	م ۱۳۵۴
سید محمد کاظم یزدی	م ۱۳۳۷
حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل	م ۱۳۲۶
سید هر تضی کشمیری	م ۱۳۲۳
شیخ الشریعه اصفهانی	م ۱۳۳۹
شیخ محمد طاها نجف	م ۱۳۲۳

در کار نقل حدیث و اتصال استناد نیز بنوع مشایخ اسلام و علمای بلاد و مذاهی پیوسته است چنان‌که در طرق اجازه‌ی او از جمله سید ناصر حسین هندی است فرزند مر حوم علامه میر حامد حسین صاحب «عقبات الانوار» و نیز خود در اجازه‌ی نویسنده می‌گوید: «... و ذکر نبع بعض طرق عده من مشایخی و مشایخ اسلام قطان القاهره والحرمين الشريفين فى (ذیل المشیخة) المطبوع فى بيروت فى سنة ۱۳۸۱هـ.

تالیفاتش:

۱ - الذریعة الى تصانیف الشیعه

٢ - طبقات اعلام الشيعة (١)

- (١) درحدود ٣٠ جلد، درشرح حال دانشمندان شیعه درظرف یازده قرن (٤٠١٤) مؤلف در اول این کتاب میگوید: «من آنرا از شرح حال بزرگان قرن چهاردهم هجری آغاز کردم و قرن چهاردهم با نجام آوردم، وازان، پیشتر نرفتم، زیرا فهرستهای که رجالیون قدیم نوشته‌اند، شرح حال معرفه و فان آن سه قرن را که از صحابه و تابعه و تابعان تابعان هستند در بردارد، وی همه این کتاب می‌سرو در تحت عنوان - طبقات اعلام الشیعه - گردآورده و هر قسم را که من بوط به نی است و بترتیب حروف نظام یافته، بنام خاصی نیز نامیده است بدین ترتیب:

(١) نوابغ الرواة في رابعة الماء

(٢) ازاحة الحلك الدامس بالشموس المضيئة في القرن الخامس

(٣) الثقة والعيون في السادس القرون

(٤) الانوار الساطعة في المأة السابعة

(٥) الحقائق الراهنة في تراجم اعيان المأة الثامنة

(٦) الصياغ اللامع في عباقرة القرن التاسع

(٧) أحياء الدائرين من مأثر أهل القرن الماشر

(٨) الروضة النضرة في علماء المأة الحادية بعد العشرة

(٩) الكواكب المنتشرة في القرن الثاني بعد العشرة

(١٠) الكرام البررة في القرن الثالث بعد العشرة.

(١١) نقباء البشر في القرن الرابع عشر.

بخشها بین اذاین کتاب بچاپ رسیده است از جمله ۲ جلد از قرن ١٤ تا حرف من و از قرن ١٣ تا حرف د، بخشی از قرن ٥ که در شرح حال شیخ الطائفة ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (٣٨٥-٤٦٠) است، در مقدمه تفسیر عظیم «التبیان» وجود نیز بعنوان «حیات الشیخ الطوسی» چاپ شده است.

کتاب «شهداء الفضيلة» علامه امینی نیز بدین کیفیت است، یعنی متن ضمن شرح حال شهدای علمای شیعه است از قرن ٤-١٤، و سخن امینی اینست که چون بر

- ٣ - مصنف المقال (١)
- ٤ - توضیح الرشاد (٢)
- ٥ - تقدیم قول العوام (٣)
- ٦ - التقدیلطفی (٤)
- ٧ - ضیاء المفازات (٥)
- ٨ - هدیة الرازی (٦)

\ در سه قرن اول عالمانی که در راه حقایق مذهب شوید شده‌اند بسیارند، یک کتاب متکلف ذکر آنان نمیتوانند بود.

راجع به آن رگه انحرافی که در تعلیمات شیعه رخداده است، از همین جاها میتوان روشن شد که آن صلاحت که در شیعه قدیم بود و هر روز تاسی حد شهادت برای تصحیح شکل حکومت و ایقای نواهی پس‌الهی می‌اشفتد اکنون نیست. و پس از سه قرن اول، دیگر حفاظات شهادت اتصال ندارد و بدچون جهراً گاه در بر می‌خوریم، و بیشتر به تعلیمه‌های محرف میرسیم و نعمه‌های سنتی آور. مگر در این روز و روزگار که باز باطل و آفت‌آب روشی آخرین مرزهای تشیع، آن رسم سنتی روبه نیستی میرود، و شعله حماسه و تپش در دلها جان می‌گیرد.

(۱) درباره مصنفان شیعه در علم رجال حدیث و تراجم، شامل شرح حال نزدیک باشند نظر.

(۲) درباره اجتها در احکام و موضوع تقلید عمومی، و انحصاری وجه اجتهاد بچو این نظر در مذاهب سنت

- (۳) شامل بحثی اعتقادی درباره قدم و حدوث «قرآن»
- (۴) راجع به تحریف و عدم آن در «قرآن»
- (۵) در طرق اجازات نقل و روایت حدیث
- (۶) شرح حال نزدیک به پانصد نفر از شاگردان مجتهد کبیره روح میرزا محمد حسن شیرازی بزرگ (۱۳۱۲ق) و احوال نوی علمی سامردا.

۹- الاستاد المصنف (۱)

۱۰- الدرالتفيس (۲)

ماخذ شرح حاش .

مقدمه الذريعة بقلم : مرحوم کاشف الغطا

، « شیخ محمد علی اوردبادی »

، « سیدحسن صدرالدین »

مقدمه نقیباء البشرج ، « کاشف الغطا

، « شیخ محمد علی مدرسی »

علماء معاصرین ، « حاج ملا علی واعظ خیابانی »

مشهد الامام ، « محمد علی جعفر تمیمی »

معجم رجال الفکر والادب فی النجف ، مرحوم شیخ محمد هادی امینی

حساسترین فراز تاریخ (۳) بقام ، جمهی ازد بیران دبیرستانهای مشهد

(۱) رساله‌ای است خلاصه شده از « مصنف المقال » که در آن فقط کسانی ذکر شده‌اند که در طریقه‌ای روایت مؤلف واقعند.

(۲) خلاصه احوال رجال ، ذکور در کتاب « تأسیس الشیعۃ لعلوم الاسلام » از استاد مؤلف ، علامه سیدحسن صدر الدین (۱۳۵۴م) علامه رازی راتاینهای دیگری جز اینها نیز هست ، رجوع شود به مقدمه « الذريعة » بقلم مرحوم اوردبادی و « راهنمای کتاب » سال ۴ من ۵۲۵ بیعد.

(۳) در این کتاب من ۶۴ صفحه سخن درباره وی چنین آمده است : « دانشمندی سالخورده ، وجهانی در گوشہ پنشته ، که هم اکنون هشتاد و هشتین هر حلقه عمر پر نتیجه خود را میگذراند ، و با جثه‌ای نحیف ؛ وضعف پیری ، و دست مرتعش ، از نگارندگی و تحقیق بازنمی نشیند ، مؤلف : « الذريعة » است .

راهنمای کتاب سال ۴ شماره ۵ وع من ۵۲۹ - ۵۲۹

الذریعه اش:

الذریعه، یعنی عصاره‌ی تجلیلات علمی چهارده قرن شیعه که در ۵۰ جلد تألیف شده و تنها فرم است و گزارشگر کتابهای عالمان شیعه است. راهنمای کتاب میگوید: امسال (۱) پنجاه و یکسال است که مؤلف ذریعه در زمینه جمع آوری فهرست عامی از تمام آثار قلمی شیعه از قدیم - ترین ایام تابا هرود مشغول تبعی است، مؤلف در این مدت کتابخانه‌های عمومی و خصوصی عراق عرب و اغلب کتابخانه‌های مهم ایران را دیده و سفری هم بسوریه و مصر و فلسطین و حجج از کرده، و اغلب فهرستهای کتابخانه‌ای ترکیه و هند و برخی فهرستهای اروپائی را از نظر گذرانده است «(۲)

وروشن است که نوشتن این کتاب، از تألیف یک داعرۃ المعارف مفصل، بسیار، رنچ آورتر و ژحمت‌بارتر است، ژیرادر دائرۃ المعارفها و موضوعهای گوناگون گردآوری میشود، و در سراسر پنجاه جلد این کتاب، یکه و ضوع تعقیب شده است پس مؤلفچه تاریخ‌شبانی، همدم باستان‌گان بصیح آورده است و چه غروبها، در گوشو کنار کتابخانه‌ها گذرانده و دایم باستنساخ مشغول بوده است.

غروبها برای کسانی که در کتابخانه‌ها زیاد بسر برده‌اند تأثیر مخصوصی دارد، و قنی آخرین اشعه‌ی خود باخته‌ی آفتاب غروب از

(۱) شهریور ۱۳۴۰

(۲) سال ۴ من ۵۲۶

پشت شیشه ها با آخرین ردیف کتابهای افتاد ، و کم کم سطح نیافرماں افق روبرویاریکی مینهاد ، رنگ پرید کی طبیعت ، فرود آمدن خورشید از اوج پر غروب خویش ، از میان رفتن روشنائی بیدریغ روز ، سکوت عمیق کتابخانه ، ردیفهای آرام کتابها و درفصل زمستان گذشتن پرستوهای از روی آسمان ، اینها خاطراتی ویژه وزنه کتندگی احساساتی ژرف است .

ایمان عمیق مردان پیگیر ، گاهی لطافهای رقت آور ، وجههای زود گذر رانیز نادیده گرفته ، و آنان را بیشتر بکوشش و امیدارد ، پنجاه سال عمر خود را در کتابخانه سپری کردن ، و در آثار گذشتگان و مردم قرنهای پیش کاویدن ، بعشق زنده کردن افتخارات علمی یک ملت ، بیقین علاقه‌بی ، عمیق ، واردۀ بی چون کوه استوار ، و احساساتی چون دریای بی سا حل میخواهد گرچه در کتب و رسائل تاریخی و ادبی ، کتابهایی را نامبرده‌اند که در راه تألیف آنها نیز ۵۵ سال عمر گذشته است لیکن - چنانکه بر اهل فن پنهان نیست - نمیتوان ۵ جلد مثُل (اغانی) را از نظر کیفیت کار و لزوم تبع و دقت و پژوهش همسان یک جلد (الذریعه) دانست . و در عین حال همگان مأجورند .

اکنون نظر من در نوشن این گفتار ، بیشتر به جامعه طلاب است که باید بزرگان خود را - بخصوص معاصران را - خوب بشناسد و بویژه آنان که نمونه‌ی پیشینیان هستند ، تابداند که در همین روز گارهم کسانی هستند که بیدریغ بیک عمر در راه داش و حقیقت بکوشند و چنین آثاری عظیم ایجاد کنند ، بهر حال باید در پیشراه ما هر مشعلی قرار گرفته

بر آوریم، که این خود درایجاد شخصیت و آفرینش نشاط و امید بس سود آور است.

اینک گزارشی مختصر از ۱۴ جلد «الذریعه» در اینجا می‌آوریم و پس از آن تذکاری و بس:

جلد ۱ - (اب - از ۵) ۵۳۶ ص با معرفی ۲۶۰ کتاب (۱)

در این جلد مقدمه‌یی است از مرحوم کاشف الغطا مقدمه‌یی از مرحوم او ردیادی (۱۳۸۰م) و مقدمه‌یی کوتاه‌از مرحوم سید حسن صدیه (م ۱۳۵۴) و مقدمه‌یی از خود مؤلف شامل بحث‌هایی جالب، از جمله

بحث:

«الكتاب وأحكامها الشخصية» و

«الكتاب الفاضل في ناموس الاعتدال»

جلد ۲ - (تاپایان الف) ۵۱۹ ص ۲۰۴۵ کتاب

در این جلد از شماره‌ی ۱۲۶۱ تا ۱۳۶۱ کتابهای امامت را ذکر کرده است که از «كتاب الإمامة الصغير» و «كتاب الإمامة الكبير» تأليف: ابراهیم بن محمد بن سعید ثقیقی (۲۸۳م) از عمروزادگان مختارین ابی- عبیدله ثقیقی می‌آغازد. و در اینجا تنها کتابهایی آورده شده که در موضوع امامت است و بدون نام مخصوصی، یا با همین نام، و کتابهایی که در این موضوع است و نام دیگری دارد، در محل خود بر ترتیب حروف ذکر شده است از اینجا پیگیری علمی شیعه در این اصل حیوی و روشن کردن شکل

(۱) در ضمن آنها بیش از هشتاد اجازه اجازات علمای شیعه ذکر شده است که بهترین نمودار زنجیره اسناد و طبقات علمای ایشانست - راهنمای کتاب

سال ۵۲۶ م.

حکومت پنخوبی مشهود میشود.

- جلد ۳ - (ب اب - ت حی) ۱۹۱۸ ص ۴۹۶ کتاب
- جلد ۴ - (ت خ د - ت ی م) ۱۹۱۸ ص ۵۱۸ کتاب (۱)
- جلد ۵ - (ث ا - ج ی) ۱۹۱۸ سال ص ۱۵۱۴ کتاب
- جلد ۶ - (ح ات - ح لن) ۱۹۱۲ ص ۲۴۷۳ کتاب (۲)
- جلد ۷ - (ح س ب - خ ی م) ۱۹۱۷ ص ۳۰۲ کتاب
- جلد ۸ - (د ا د - د ی و) ۱۹۰۹ ص ۳۰۴ کتاب

در آغاز این جلد به عنوان مفید، در تاریخ دائرة المعارف نویسی درجهان، و به عنوان اداستان، و داستان نویسی و داستانسرایی در ایران جلد ۹ - این جلد از حرف دال به دیوانها اختصاص داده شده و بر ترتیب حروف تخلص شاعران مرتب گشته، و بنوناں «الذريعة»، قسم الشعر والشعراء» خود در چهار جلد قرار گرفته است که سه جلد آن تا کنون بچاپ رسیده است، و در جلد اول (دیوان آئینه - دیوان دیهوم) و جلد دوم (دیوان ذاتی - دیوان عبدالصادم) ۱۹۷۴ دیوان معرفی شده است.

جلد ۱۰ - (ذاء - رس ا) ۱۹۷۲ ص ۸۸۵ کتاب

(۱) در ضمن آنها هفتصد تر میر از تفاسیر شیعه، معرفی شده است. راهنمای کتاب.

سال ۱۹۵۴ من

(۲) از این جلد بعد حواشی و تعلیقاتی از فاضل محترم آقا علینقی منزوی فرزند مؤلف(دیده) میشود.

(۳) و در ضمن آنها ۷۶۳ کتاب بنوناں حدیث معرفی گردیده که مذاع حقوق شیعه است، و اکثر آنها در سده دوم و سوم هجری قمری تألیف شده است. راهنمای کتاب، سال ۱۹۵۲ من

- جلد ۱۱ - (رسا - ری گ) ص ۳۴۶ کتاب ۲۰۴۲
 جلد ۱۲ - (زاد - سی ه) ص ۲۹۳ کتاب ۱۹۷۴
 جلد ۱۳ - (ش د - شروح) ص ۴۰۰ کتاب ۱۴۷۷
 جلد ۱۴ - (ش د - شی) ص ۲۷۷ کتاب ۱۰۹۶

در خلال مجلدات «الذریعة» مطالب علمی و مباحث سودمندی یافت می‌شود که همه‌ها کی از وسعت اطلاعات مؤلف است. اینک ازانشar جلد اول آن ۳۰ سال میگذرد، مؤلف عالیقدر - دام‌ظله در مدت این سی سال توانسته است تنها ۱۴ جلد از کتاب پر ارج خود را منتشر سازد.

آیا این مسئولیت، هم بهدهی روحانیت، و هم بهدهی دانشگاه است همکاری نشود؟

آیا این نیست که این کتاب همین‌گونه خطی بماند؟
 آیا اگر ۵۰ جلد کتاب در قفسه‌ی هر کتابخانه‌ی از کتابخانه‌های جهان، بعنوان فهرست تالیفات شیعه، ردیف شود آفرینندۀ بزرگترین حیثیت‌ها نیست؟

اینکاش بحقایق اصول یک اجتماع، و ریشه‌ی پرداخته‌ی یک‌نندگانی را قی، بیشتر توجه گردد، و به فاخر ملی و مذهبی یک‌ملت اینچنین ساده‌نگریسته نشود. در سالهای اخیر دانشمندان بزرگی در روحانیت و دانشگاه تربیت یافته‌اند که سزاوار است بعنوان سرمشق بجامعه‌ی دانشجو و دانش آموال، شناسانده شوند. شاید جوانان ما از خواندن اوراق غفت‌سوز و کتب مسموم کننده‌ی مؤلفان ناراحت و سطحی کم کمدست.

بر دارند، و با آشنایی یافتن با سرگذشت بزرگان، خود را برای رسیدن
با نان آماده سازند، و کشود راجنبشی علمی دهند.

جامعه‌ی محصل، باید از شرح حال بزرگان علم و دانش و فضیلت
و رنجهای گرانی را که آنان برده‌اند، بخوبی آگاه گردد. و این وظیفه‌ی
دایره‌های آموختشی است که رساله‌های جالب و زیبا در شرح حال آنان
تهیه کند. و خواندن آنها را جزء بر نامه‌ی محصلین قرار دهد، پاشد که
از این راه جوانانمان مشعلهای فروزان علم و فرهنگ حقیقی را بدوش
کشند و پیش رو نسلها گردند . . .

(هندوستان و حشی جنگی !)

در همین هندوستانی که ما و شما اسمش راجنگستان گذاشته‌ایم و
هر فرد پستی ازما خود را زهر جهت داش؛ تدبیر؛ زندگانی و
سیاست و بلکه درمه چیز فهر و گاندی و پتل آنها بالاتر مبدانیم
یکدسته از اشراف وجود دارند که وقتی منزل یکدیگر می‌روند،
صاحب خانه دعوی عرض چای و سیگار و تشریفات پول آنرا بهمان
میدهند مهمان هم با کمال بشاشت پول را گرفته وقتی بیرون آمدند
در صندوق اعانه‌ای که جلو درب خانه نصب شده است میریزد .
آنوقت از همین پولها نواخانه‌ها، بیمارستانها، کودکستانها
ذایشگاهها می‌سازند بلی هندوستان ا هندوستانی که بنظر ما وحشی
و جنگی است ا اینطور است اما کشور شههزار ساله‌ی داریوش و
مهتمدن شرق و چشم چراغ آسیا ا آنطور چنان راه‌زنگانی
را گم کرده‌ایم که بر خودمان هم مشتبه شده است .

این مقاله‌ای که داشمند معظم جناب آقای جعفری تبریزی
در اختیار ما گذارد و آن راجع به چند قسمت بحث می‌شود:

۱ - راجع به پیدایش اخلاق و روش‌های اخلاقی قدیم
و جدید بعضی از کشورها .

۲ - راجع به مذهب و پدیده و چگونگی آن.

۳ - مقایسه اخلاق و مذهب باهم و بحث در آینکه آیا
اخلاق به تنهائی یا مذهب به تنهائی می‌توانند در بین بشر باشند
یا نه؟ قسمت اول آنرا که راجع با اخلاق است در این شماره
می‌خواهیم و قسمت‌های بعدی را بخواست خدا در شماره‌های
ماهیانه معارف جعفری خواهید خواند ..

«معارف جعفری»

محمد تقی جعفری تبریزی

اخلاق یامذهب را هردو؟

* نمودارشدن روش‌های اخلاقی از قدیم‌ترین تاریخ انسانی

* روش اخلاق در هند باستان

* اخلاق دوران باستانی مصر

* روش اخلاقی ایران باستان

* روش اخلاقی در چین باستانی

* ایده قوم یهود در اخلاق